

Така ний се укуражихме и започнахме да работимъ съ сичкитѣ си сили по нашите комитетски работи.

Яви ни се, че въ Търново имало вече съставенъ комитетъ. Слѣдъ това свищовскитѣ младежи ни явиха тоже, че и тѣ вече иматъ комитетъ, и че сичкитѣ имъ младежи сѫ прибрани въ спомагателни отдѣления, и че се проповѣдва много огнено изъ народа въстанието. Въ Гюргево и Русе имаше комитети съставени веднага слѣдъ съставянето на нашия Централенъ Таенъ Комитетъ въ Букурещъ и че се проповѣдва живо това свѣто дѣло.

Въ ония 10 отдѣления, които бѣхъ съставилъ и подвѣлъ подъ клѣтва въ Букурещъ, имаше между имъ момчета отъ сички краища на България. Между тия отдѣления и едно отдѣление съставено отъ главнитѣ десетори, които азъ събирахъ по единъ пѣтъ въ седмицата, па имъ проповѣдавахъ, какво да вдъхватъ и проповѣдватъ сѣки единъ въ своето отдѣление. Ако нѣкой отъ тѣхното отдѣление се завѣрне въ своето родно място—България, било градъ или село, да проповѣдватъ това свѣто дѣло на свойѣ близни и вѣрни приятели, че нашето избавление отъ турцитѣ зависи само отъ нашите собственни ржци, отъ нашата дѣятелност и самопожертвуване, и да се стараятъ колкото е възможно да се образуватъ комитети въ родното имъ място. Така въ едно кѣко врѣме, тази комитетска пропаганда се разпространи изъ цѣла България тѣй бѣрзо и всеобщо, щото турцитѣ започнаха да се стрѣскатъ и гледатъ на сѣкий по-събуденъ българинъ като на комита.

Но слѣдъ пѣтъ-шестъ мѣсeца се завѣрна Раковски отъ Русия. Незнамъ по негово собственно убѣждение или настроенъ така отъ обкръжащите го въ мястото, гдѣто бѣше живѣлъ това критическо врѣме. Щомъ си дойде той, отишель при Диямандеска, съ когото бѣше добъръ приятель, за да се научи по тази работа. Диямандеску му разказа всичко безъ да иска клѣтва отъ него. Слѣдъ